24/12/2020

Συγκινούν τα Ελληνικά Κάλαντα στην μακρινή Ζάμπια (ΒΙΝΤΕΟ)

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Αλεξανδρείας

Σήμερα, Πέμπτη 24 Δεκεμβρίου μετά την πρωινή Θεία Λειτουργία ο προαύλιος χώρος της ιεράς Μητροπόλεως Ζάμπιας γέμισε με παιδικές φωνές και χαμόγελα των παιδιών του κατηχητικού σχολείου της Ιεράς Μητροπόλεως. Υπό τους ήχους παραδοσιακών Αφρικανικών οργάνων έψαλαν τα κάλαντα στο Ποιμενάρχη κ Ιωάννη.

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ:

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΖΑΜΠΙΑΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

Χριστούγεννα 2020,
Αδελφοί μου,

Τα φετινά Χριστούγεννα θα είναι σίγουρα διαφορετικά, αλλιώτικα... Η πανδημία του κορωνοϊού έχει φέρει ανατροπές, αναταράξεις αλλά και περιορισμούς που σε

άλλες εποχές ίσως φάνταζαν αδιανόητοι. Με αποτέλεσμα το αίτημα για «ελευθερία» να ακούγεται όλο και πιο επιτακτικά, όλο και πιο έντονα. Μα, για ποια «ελευθερία» μιλάμε, από ποιον και από τι ζητάμε να «ελευθερωθούμε», ποιας ποιότητας «ελευθερία» ζητά η απελπισμένη ανθρωπότητα; Μήπως την «ελευθερία» εκείνη που θα μάς απαλλάξει από τα περιοριστικά υγειονομικά μέτρα και θα μας υποδουλώσει ξανά στις συνήθεις εφήμερες εξαρτήσεις μας; Στην καταναλωτική μανία, στη φίλαυτη ωραιοπάθειά μας, στην ατομικότητα, στον «ωχαδερφισμό», στην κοινωνική αφασία, στο «βόλεμα»... Ή μήπως πρόκειται για εκείνη την κατ' επίφαση «ελευθερία» για την οποία μιλούσε ο Μέγας Ιεροεξεταστής στους περίφημους «Αδελφούς Καραμαζόφ» του Ντοστογιέφσκι...;

Τελικά αυτό είναι το ερώτημα που τίθεται βασανιστικά, επίπονα, απόλυτα· «επιζητά, πράγματι, ο σημερινός άνθρωπος την ελευθερία του»; Ή το μόνο που τον ενδιαφέρει είναι να παραμένει μέσα στη χαύνωση μια δήθεν «ευτυχίας»; Μιας «ευτυχίας» που αγοράστηκε με τίμημα πολύ ακριβό· την πραγματική του ελευθερία. Αυτό είναι το ερώτημα που απευθύνει ο Χριστός, που έρχεται κάθε χρόνο για να «μας αναστατώσει», κατά την απόφανση του γέρου Ιεροεξεταστή• αυτό είναι το ερώτημα που ο καθένας μας πρέπει να απευθύνει στον εσώτερό του εαυτό κάθε στιγμή και, ειδικότερα, τούτες τις μέρες που ο Χριστός έρχεται πάλι να Σαρκωθεί.

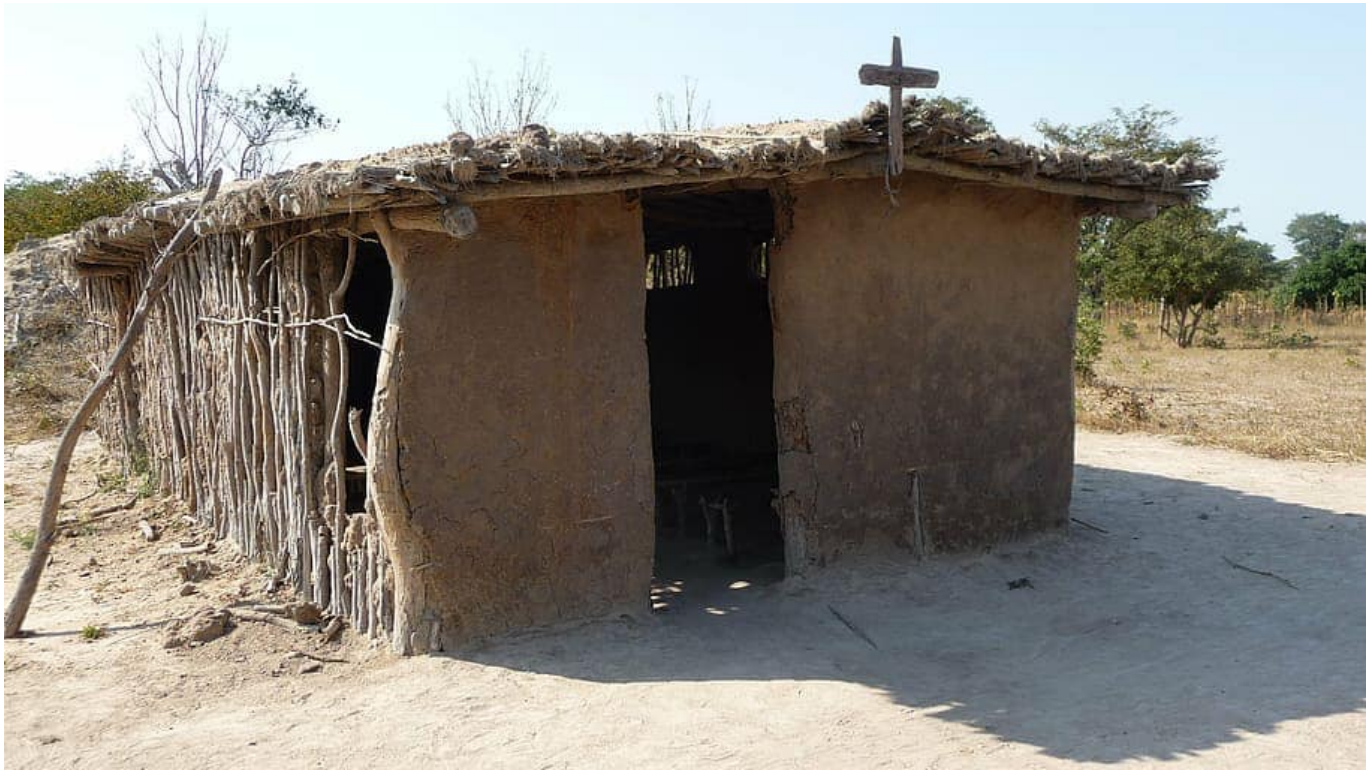

Δυστυχώς, οι ισχυροί του Κόσμου τούτου, του θρησκευτικού κατεστημένου και της

αστικοποιημένης εκδοχής του χριστιανισμού μη εξαιρουμένων, φρόντισαν άλλοτε συγκεκαλυμμένα και άλλοτε απροκάλυπτα, μα πάντοτε μεθοδικά και αδίστακτα, χρησιμοποιώντας –πάλι κατά τον Μέγα Ιεροεξεταστή-, «το θαύμα, το μυστήριο και την κυριαρχία» να «διορθώσουν» το έργο του Χριστού, να πείσουν τους ανθρώπους να πουλήσουν την ελευθερία τους και να την ανταλλάξουν με μια δήθεν ευτυχία, μ' ένα «κομμάτι ψωμί» που χορταίνει την πρόσκαιρη πείνα και κρατά τις συνειδήσεις αποκοιμισμένες.

Από αυτήν την μακάρια κατάσταση της επίπλαστης ευτυχίας έρχεται κάθε χρόνο ο «ενοχλητικός» Χριστός να μας αποτραβήξει, να μας αναστατώσει και να μας θέσει τα αμείλικτα και θεμελιώδη ερωτήματά Του. Γιατί όπως κι ο Ίδιος είπε «δεν ήρθα να φέρω ειρήνη στη Γη, αλλά μαχαίρι», (Μτ. 10, 34), μαχαίρι που κόβει τις δεσμά της δουλείας και προσφέρει την μοναδική πραγματική ελευθερία. Την ελευθερία εκείνη που μας βγάζει από τον εαυτό μας και μας καλεί να συμπορευτούμε με τον άλλον, τον όποιον άλλον που βρίσκεται σε ανάγκη, σε φτώχια, σε αρρώστια… Μόνον έτσι την κερδίζεις ετούτη την ελευθερία, όταν γίνεις ένα με εκείνον που κατοικεί σε μια μονόχωρη χορτοκαλύβα της Αφρικής ή σε μια παράγκα στις φαβέλες των παραγκουπόλεων της Λατινικής Αμερικής· με το παιδί που του έκλεψαν τα όνειρα στα εργοστάσια της στυγνής παιδικής εργασίας της Άπω Ανατολής ή, ακόμα χειρότερα, στα κολαστήρια των πληρωμένων διαστροφικών απολαύσεων της παιδικής πορνείας…

Αντέχουμε άραγε να συμπορευτούμε με τον Χριστό σε τούτους τους δρόμους; Αναρωτηθήκαμε, άραγε, όλοι εμείς οι «καθώς πρέπει» χριστιανοί μήπως πήραμε το μέρος του Ιεροεξεταστή και δεν αντέχουμε τον Χριστό που και τούτα τα Χριστούγεννα έρχεται να γεννηθεί και να μας αναστατώσει; Να μας βγάλει από τη νωχελική μας αυτάρκεια και να μας προσφέρει ακόμα μια φορά τη δυνατότητα να ανταλλάξουμε την ψεύτικη ευτυχία με την πραγματική ελευθερία που μόνο Εκείνος μπορεί να μας προσφέρει; Αυτό ίσως τελικά να είναι το νόημα των Χριστουγέννων· η δυνατότητα που μας προσφέρει ο Χριστός να ξαναβρούμε την χαμένη μας ελευθερία, η δυνατότητα να του επιτρέψουμε να γεννηθεί και στη δική μας ύπαρξη, γιατί Εκείνος είναι πάντα καταδεκτικός όσο και αν η δική μας καρδιά έχει σκληρύνει. Εκείνος πάντα μας δίνει την ευκαιρία και έχει πάντα τον τελευταίο λόγο…

Καλά Χριστούγεννα και ευλογημένα-Χρόνια πολλά!!!

Μετά πολλών ευχών

ο Ζάμπιας ΙΩΑΝΝΗΣ